

„Oj pridni smo pridni, strije Jarnejec! Glejte pripeljal sem vam nekaj novih znancev, ki so želeli videti vašo ožago. Saj dovolite, da si spečemo vsak svoj korun. vam pa ponesem krevljo v vodo, kadar ogenj podpišete.“

„No, če bodele res pridni, le specite si jih, ne branim vam, samó pazite, da mi kake kvare ne naredite.“

Vsedemo se na klop. Le čakajte, jaz vam vse pripravim. Vrežem šibico in natakнем korune nánjo in jih denem v peč. V tem pa, ko se koruni pekó, oglejmo si ožago tudi od znotraj. Tù vidite veliko zidano peč, ki ima vhod proti vratim obrnen. Huda vročina puha iz te peči. Od zunaj vidimo le črepinje, ki nam zakrivajo celó posodo v peči, kakor: lonce, kozice, sklede in — saj jih poznate — lončene piščalke, jelene, konjiče i. dr. Vsega tega ne vidimo. Ob stranéh peči vidimo še dve votlini, v katere lončar naklada drva, da gori kakor v peklu. Včasih mora ogenj s krevljo podpihati, da more znova naložiti. Ožiga pa lončar 5 do 6 ur nepretrgoma, potem so še le lonci ožgani. Tako jih pustí, da se do jutra shladé, in še le zdaj jih jemlje skrbno iz peči in razpostavlja pred ožago. Tu in tam potrka lonec ali skledo in kako je vesel, ako ima zvonek glas, ker mu prorokuje boljšo prodajo na sejmu. Kakor suho zlato svetijo se tu kozice, sklede in lonci. To posodo naloži na voz in čez nekaj dnij odrine v Reko ali v Koper ali v Istro in bogvé še kam.

Toda pozabili smo na korune. Le hitro, da se nam ne sežgó! Glejte jih, kako lepo so pečeni! Zdaj vam jih še lepo ostržem, in potem naj vam jih Bog blagosloví.

Kaj nè, ljubčeki, da je prijetno v našej ožagi? Zato se je meni tako omilila. Zal mi je le, da morate vi zopet domóv. In ko bi vedeli, kako prijetno je v našej ožagi, kadar se zberó modri možjé in pripovedujejo na dolgo in široko o starih časih, o pesoglavcih in o drugem, izvestno bi me zavidali, da sem doma v vási, ki ima ožago. Bog vas čuvaj!

J. Kromar.

Velikonočna.

Okj dvigni, oj dvigni, skorjanec se moj
In pesen presladko v višavah zapoj,
Saj danes veselja je dan:
Raduj se kristjan!

In morje in reke in snežne goré
Rešnika človeštva naj zdaj počasté,
Doline in polja in plán:
Raduj se kristjan!

Ovetice prekrasne nastiljajte pot,
Kder hodil bo danes Rešitelj-Gospod;
Trobentie klic čuj se glasán:
Raduj se kristjan!

Veselo oglašá zdaj zvona se glas,
Da čuje tjà v trg se in mesto in vas;
Nam kliče prelepo ubrán:
Raduj se kristjan!

Z. Ž.

